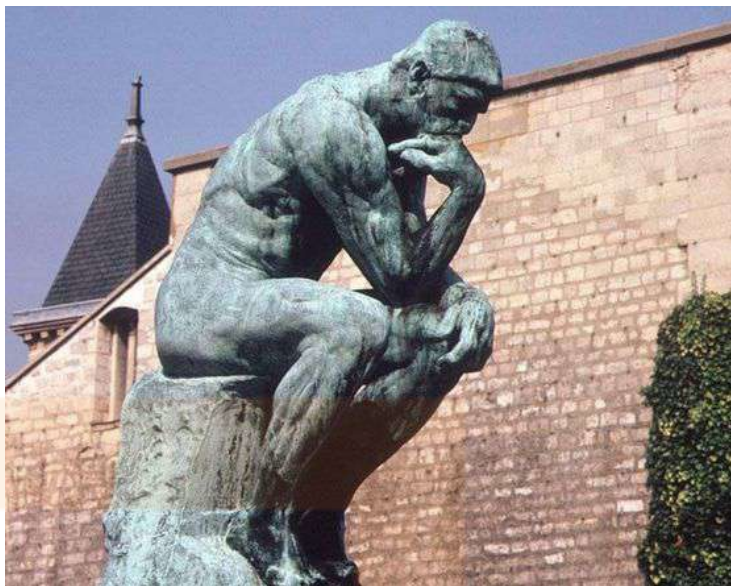

FITXA TÈCNICA

TÍTOL	EL PENSADOR
AUTOR	Rodin
CRONOLOGIA	1880-1900
TIPOLOGIA	Escultura exempta
MATERIALS	Bronze
ESTIL	Impressionisme
LOCALITZACIÓ	París

Context: Ens situem a **finals del s.XIX a França**, segon imperi Napoleònic.

La societat és industrialitzada, mostrant diferències entre les classes socials. Filosofia empirista com a base del pensament de l'època. En destaquem innovacions tècniques com l'aparició de la fotografia i els tubs de pintura. Són obres que semblen inacabades. En destaca Rodin (va ser l'artista influent de l'època, el més important del s.XIX. Va acabar la formació a Itàlia, on coneix les obres del Renaixement i del Barroc).

DESCRIPCIÓ FORMAL

-Figura masculina nua asseguda sobre una roca amb actitud reflexiva, recolzant el cap sobre el braç dret, a la vegada que aquest està sobre el genoll de l'esquerra.

-És una escultura exempta sedent, de bronze. **No es fa amb la tècnica de la cera perduda però sí semblant.**

-Composició tancada, ja que tendeix cap al centre.

-En un principi havia de ser unifacial, però després es va tornar multifacial quan va agafar importància per ella mateixa i no en conjunt d'una porta.

-És massissa i no està policromada.

-Tractament anatòmic molt treballat.

-No hi ha massa dinamisme, és una obra bastant estàtica.

-El personatge està assegut i el que li dóna vitalitat és **la tensió dels músculs.**

FUNCIÓ, CONTINGUT I SIGNIFICAT

-En un primer moment, la funció havia de ser decorativa (al Museu de les Arts Decoratives de París)= Rodin va fer unes portes anomenades Portes de l'Infern (com a commemoració de les portes del Paradís de Ghiberti).

-Representaven la Divina Comèdia de Dante, concretament el viatge de Dante a l'infern.

= **El Pensador** era la **personificació de Dante a l'obra**, pensant en el que li esperava a l'arribar a l'infern, en el tràgic destí que li arribava a l'home NO es va acabar aquest projecte i llavors l'obra va agafar significat propi, convertint-se en una escultura exempta, **com a símbol de l'home com a ésser racional que medita.**

-La funció del segon significat és una funció decorativa, ornamental.

Te influencia de la escultura modernista de finals del s.XIX i principis del s.XX

EL PENSADOR

FITXA TÈCNICA:

Títol: El Pensador

Autor: Auguste Rodin (1840-1917)

Cronologia: 1880-1900

Tipologia: escultura exempta

Material: bronze

Mides: 71,5 x 40cm

Estil: Impressionista

Tema: simbòlic

Localització: Musée Rodin

CONTEXT HISTÒRIC:

L'impressionisme és el canvi més important en quant a concepció estètica que es produeix després del Renaixement. El marxisme i l'anarquisme proposaven grans i utòpics canvis socials i els artistes aplicaren el "canvi" definitiu a un art caduc del passat.

BIOGRAFIA:

- Rodin, Un dels escultors més influents de la seva època.
- Rodin va viatjar a Itàlia, on es va sentir atret pel tractament del moviment i pel treball de la musculatura en les obres d'escultors renaixentistes com *DONATELLO I MIGUEL ÀNGEL*.
- Al tornar d'Itàlia, va aconseguir reconeixement gràcies a la participació als salons de París i escultures amb característiques del seu estil (duresa en la forma i laboriós modelatge de la textura.)

DESCRIPCIÓ FORMAL:

Com elements tècnics el pensador és una escultura que està feta amb bronze mitjançant la tècnica de la fosa, que consisteix en fer una estàtua de fang, recobrir-la amb cera i tornar-la a cobrir amb un material que no es desfà amb la calor. Es posa al foc, i la cera es desfà, deixant un lloc buit entre la capa de fang i el material refractari. Llavors s'aboca el bronze fos a sobre del buit on hi havia la cera abans i es deixa refredar. Es desmotlla l'estàtua, es tanquen els canals i es poleix. Aquesta figura és una estàtua monòcroma, i és un tipus d'escultura exempta o de volum rodó sedent.

Rodin realitza l'escultura d'un home nu, amb els braços, les mans i els peus desmesurats, assegut en una roca. El tors de la figura està lleugerament inclinat endavant el personatge, amb el cap descansat a la mà dreta i el braç esquerre relaxat a la falda, està en ACTITUD DE PROFUNDA REFLEXIÓ.

- Composició centrípeta (cap endins, desvinculant-se de qualsevol relació amb l'exterior)
Figura geomètrica regular.
- Modelat en tensió, tots els músculs del cos, com si en lloc de fer esforç mental estigués fent un gran esforç físic. (voluntat de donar vida a les figures representant-les en moviment és una de les característiques de l'obra de Rodin)
- Els dits i les mans són les parts més treballades amb l'objectiu de conferir una major vitalitat al personatge i d'incorporar interessants jocs lumínics a la superfície.
- NON FINITO "no acabat" en algunes parts de l'obra, s'assembla a algunes obres de Miguel Àngel.

TEMÀTICA

- El pensador s'ha convertit en la representació d'un personatge anònim immers en les seves preocupacions.
- En un primer moment, Rodin va realitzar aquesta escultura *com la imatge de Dante*, el gran poeta florentí autor de la Divina Comèdia. No tenia la intenció que la imatge s'assemblés físicament al poeta, sinó la de modelar una metàfora del pensament de l'home enfrontat a la tragèdia del seu destí mortal.
- Possiblement la figura formava part del gran projecte que l'artista francès havia ideat per a una gran porta per al museu d'arts decoratives de París, que tenia com a motiu central precisament el famós llibre de Dante.
- La Magnitud del projecte, titulat "*La porta de l'infern*" i inspirat en *la Porta del Paradís de Ghiberti*, va superar a l'artista i mai no es van acabar les 186 figures que havia pensat inicialment.

MODELS I INFLUÈNCIES

- Model -> Miguel Àngel, en el tractament anatòmic de la musculatura.
- Influència -> en l'escultura modernisme i de la primeria del S.XX fins a l'arribada de les avantguardes i de Brancusi.